

עפ"ג 44648/02/15 - מדינת ישראל נגד ר א ח

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
עפ"ג 44648-02-15 המשרד לאיכות הסביבה רשות 18 יוני 2015
שמורות טבע מדור תביעות נ' אבו חמדה
ע"פ 48587-02-15 א ח נ' רשות הטבע והגנים

בפני הרכב כב' השופטים:
י. גריל, שופט בכיר (אב"ד)
ש. ברלינר, שופט עמית
ר. בש, שופטת
המערערת בעפ"ג 44648-02-15: מדינת ישראל (רשות הטבע והגנים)
המשיבה בע"פ 48587-02-15: ע"י היועץ המשפטי לממשלה
ע"י ב"כ עו"ד ניר פיינר
נגד
המשיב בעפ"ג 44648-02-15: ר א ח
המערער בע"פ 48587-02-15: ע"י ב"כ עו"ד ש. בלומנפלד

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת הבכירה ר. לאופר-חסון) מיום 26.1.15, ב-ת.פ. 28304-04-11 לפיו הוארך מאסר על תנאי בן 4 חודשים שנגזר על המשיב ב-ת.פ. 3457/08 (בית משפט שלום נתניה) לתקופה של שנה, וכן הוטל עליו קנס בן 10,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו, הופעלה התחייבות בת 10,000 ₪ שהוטלה על המשיב ב-ת.פ. 3457/08, וכן הוטל עליו לחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע מלעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ב. הנסיבות הצריכות לענין הינן בתמצית אלה:

כנגד המשיב, יליד 1969, וכנגד נאשם נוסף, הוגש כתב אישום בו נטען, כי בתאריך 21.10.2010 במושב עבדון, עסקו הנאשמים בציד דורבנים באמצעות 4 מלכודות ללכידת דורבנים.

המשיב סיפק לנאשם מס' 1 את המלכודות ונאשם מס' 1 הציב אותן מסביב למטע הזיתים שלו.

בתאריך 23.10.10 וכן בתאריך 24.10.10 הגיע הנאשם מס' 1 למקום שבו הוצבו המלכודות, על מנת לבדוק האם נלכד בתוכן דורבן, ועל מנת לתפעלן.

כשבוע קודם לכן, הצליחו המשיב ונאשם מס' 1 לצוד דורבן באמצעות אחת המלכודות. הנאשם מס' 1 הודיע

עמוד 1

על כך למשיב, וזה הגיע למקום ולקח עימו את הדורבן, שהיא חיית בר מוגנת.

נטען בכתב האישום שלמשיב ולנאשם מס' 1 לא היה רישיון ציד ולא היתר לביצוע מעשיהם.

ג. המשיבה יחסה למשיב ולנאשם מס' 1 עבירה של ציד חיית בר מוגנת, בניגוד לסעיפים 2 + 14 (ב) של חוק הגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "**החוק**"), ציד ללא רישיון בניגוד לסעיפים 2 + 14 של החוק, ציד במלכודת בניגוד לסעיפים 5 (6) + 14 (א) של החוק, וכן החזקת חיית בר מוגנת בניגוד לסעיפים 8 (א) (3) + 14 (א) של החוק.

ד. בהכרעת הדין מיום 30.12.14 הרשיע בית משפט קמא את המשיב, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום לאחר שנתן אמון בתשתית הראייתית שהניחה בפניו המדינה.

בית משפט קמא הגיע למסקנה לפיה אכן ביצע המשיב את המיוחס לו בכתב האישום, ולפיכך הרשיע בית משפט קמא את המשיב בעבירות כפי שיוחסו לו בכתב האישום.

ה. בישיבת בית משפט קמא מיום 26.1.15 טענה ב"כ המדינה, כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל בן שנה, קנס שנע בין 5,000 ₪ עד 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות.

ב"כ המדינה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של המשיב, ציינה כי המשיב נדון זו הפעם השמינית בגין עבירות ציד והחזקה (בין 1998 עד 2009) ולכן יש להטיל על המשיב ענישה לפי הרף העליון של המתחם, הואיל והמשיב מוכיח במעשיו שהוא אינו מתקן את דרכיו ובוחר במודע לבצע עבירות ציד.

ו. ב"כ המדינה ביקשה להפעיל מאסר מותנה בן 4 חודשים התלוי ועומד כנגד המשיב. אמנם המשיב עבר תאונה בשנת 2011, אך למרות זאת ראוי, לטענת ב"כ המדינה, להטיל על המשיב עונש מאסר מאחורי סורג ובריח נוכח מעלליו של המשיב.

ז. הסניגור עמד על כך שמדובר בציד של דורבן אחד ויחיד שלא אותר, אף לא שרידיו, וזולת עדות מר דן יקוטי לא הוצגו ראיות בנוגע לדורבן.

באשר להרשעותיו הקודמות של המשיב טען הסניגור, כי מדובר בציד עופות, חוגלות וכו' באמצעות נשק, אך לא באמצעות מלכודות. הרשעותיו הקודמות של המשיב הינן, כך לטענת הסניגור, בגין עבירות שבוצעו עד 2009.

העבירה האחרונה שביצע המשיב היא בתיק שבפנינו ומאז 2010 לא ביצע המשיב כל עבירה והרי חלפו בינתיים

4 שנים.

ח. עוד ציין הסניגור שעד 2011 עבד המשיב כקבלן בנין עצמאי, אך ביום 1.9.11, נפגע בתאונת עבודה, נחבל בראשו, היה מחוסר הכרה כחודשיים ולאחר שהתעורר והשתקם, התברר שהפגיעה בראשו גרמה לשינויים באישיותו.

נכותו של המשיב עומדת על 88% והוא מתקיים מקצבת נכות של 4,200 ₪ לחודש. המשיב כיום שבר כלי, ומאז התאונה חל שינוי דרסטי באורח חייו.

הסניגור ביקש להטיל על המשיב מאסר על תנאי ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד המשיב, וכן הביע הסכמתו שהמשיב יופנה לממונה על עבודות שירות, הגם שספק אם המשיב יתאים לכך עקב נכותו.

ט. ב"כ המדינה הגישה, לאחר דברי הסניגור, את ההתחייבות על סך 10,000 ₪ עליה חתום המשיב, וביקשה להפעיל התחייבות זו, וכן הפנתה לחוות דעת אודות מצב הדורבנים בארץ.

י. בגזר דינו ציין בית משפט קמא, שמתחם העונש ההולם למעשים אותם ביצע המשיב, נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן שנה בצירוף קנס כספי.

בית משפט קמא הוסיף, שאינו מקל ראש בעבירה בה הורשע המשיב, ציד דורבן שהינו חיית בר מוגנת הנמצאת בסכנת הכחדה, ומה גם שאין זו הרשעתו הראשונה של המשיב בעבירה לפי חוק ההגנה על חיות הבר.

יחד עם זאת, הביא בית משפט קמא בחשבון את חלוף הזמן מאז שבוצעו העבירות (שנת 2010) ואת העובדה שחלה הפסקה בפעילותו הפלילית של המשיב מאז 2010 עד כה.

יא. בנוסף, הביא בית משפט קמא בחשבון את העונש שנגזר על שותפו של המשיב לעבירה, לרבות מצבו הבריאותי של המשיב ונכותו הגבוהה, והחליט לאזן בין מכלול האינטרסים על ידי מתן דגש בענישה על הפן הכספי.

לפיכך, חידש בית משפט קמא את המאסר המותנה בין 4 החודשים שהוטל על המשיב בבית משפט השלום בנתניה (ת.פ. 3457/08) למשך שנה, הטיל עליו קנס בסך 10,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו, לתשלום ב-5 תשלומים חודשיים ורצופים, הראשון שבהם ביום 28.3.15, וכן הורה בית משפט קמא על חילוט ההתחייבות הכספית על סך 10,000 ₪ שהוטלה על המשיב ב-ת.פ. 3457/08 של בית משפט השלום בנתניה כשסכום ההתחייבות ישולם ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 15.3.15. בנוסף הוטל על המשיב לחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪.

י"ב. המשיב הגיש ערעור על עצם הרשעתו ועל גזר הדין : ע"פ 48587-02-15, אך בישיבה שהתקיימה בפנינו ביום 30.4.15 הודיע הסניגור, כי המשיב חוזר בו מן הערעור הן בנוגע להרשעתו והן בנוגע לגזר הדין. לפיכך הורינו בפסק דיננו (עמ' 4 לפרוט') על דחיית הערעור.

י"ג. ב-ע.פ. 44648-07-15 הוגש ערעור המדינה כנגד קולת העונש שהוטל על המשיב .

בערעורה עמדה המדינה על הרשעותיו הקודמות המרובות של המשיב בעבירות ציד (רובן בגין ציד חוגלות), מבלי שהעונשים שהוטלו על המשיב הרתיעוהו מלחזור ולבצע את עבירות הציד. מדובר, לטענת ב"כ המדינה, בעבריו ציד סדרתי הרומס ברגל גסה את הוראות החוק ופוגע פעם אחר פעם בחיות הבר.

לכן, כך לטענת ב"כ המדינה, גם טעה בית משפט קמא כשנמנע מלהורות על הפעלת המאסר המותנה בן 4 החודשים שהוטל על המשיב ב-ת.פ. 3457/08 של בית משפט השלום בנתניה מיום 15.3.10, שהרי מאסר מותנה זה, כמו גם העונשים שהוטלו על המשיב במהלך השנים, לא הרתיעוהו.

עוד עמדה ב"כ המדינה על חוות הדעת שהוגשה ממנה עולה שאוכלוסיית הדורבנים - שהינם חייבת בר מוגנת - הולכת ומתמעטת.

י"ד. ב"כ המדינה הפנתה בנימוקי ערעורה לדברי כב' השופט ס. ג'ובראן ב-רע"פ 8122/12 **רמי פחמאוי נגד מדינת ישראל**, שם אושרה עמדת בית המשפט המחוזי לפיה יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים. כן הפנתה ב"כ המדינה ל-רע"פ 7366/13 **פתחי חטיב נגד מדינת ישראל**, שלגביו הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים למרות היותו חולה פוליו ומהלך על קביים ולמרות שחלפו 5 שנים מאז בוצע המיוחס לו.

ט"ו. בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 30.4.15 שמענו טענות מפורטות מפי ב"כ שני הצדדים בכל הנוגע לערעור המדינה באשר לקולת העונש.

ב"כ המדינה ציינה בפנינו, שנוכח שאלת בית המשפט האם יוכל המשיב לבצע עבודות שירות נוכח מצב בריאותו, והגם שלדעת המדינה ראוי המשיב למאסר בפועל, מודיעה המדינה שלא תהא התנגדות כי יתאפשר למערער לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות ככל שבית משפט זה סבור כך.

ט"ז. בהחלטתנו מיום 30.4.15 (עמ' 8 לפרוט') הורינו על הזמנת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות תוך הפניית תשומת הלב למצבו הבריאותי של המשיב, ותוך בקשה כי יילקח בחשבון חוק שוויון ההזדמנויות לאנשים עם מוגבלויות, התשנ"ח-1998.

י"ז. בחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות נקבע, כי המשיב אינו עובד מזה כארבע שנים לאחר תאונת עבודה, הוא נכה, מתקשה בניידות, נתמך בקביים, מטופל בתחום הפסיכיאטרי, אינו מסוגל לעבוד וללכת, ולדבריו שוהה רוב הזמן בביתו במיטה.

הרופא הבודק מטעם הממונה על עבודות שירות ביקש לקבל אישור עדכני פסיכיאטרי עם התייחסות לכושר עבודתו של המשיב ורמת מסוכנותו, וכן ביקש לקבל חוות דעת עדכנית מרופא אורתופד עם התייחסות לכושר העבודה של המשיב והמלצה באשר למגבלותיו.

י"ח. בישיבת בית המשפט מיום 11.6.15, לאחר שהומצאה חוות דעתו של הממונה, הוספנו ושמענו את טענות ב"כ המדינה (עוה"ד נ. פיינר) והסניגור (עוה"ד ש. בלומנפלד).

הסניגור ביקש כי יידחה ערעור המדינה תוך הסתפקות בגזר דינו של בית משפט קמא.

הסניגור הפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון ב-רע"פ 1/09 **אסרף נגד מדינת ישראל** (מיום 17.3.10), שם נדונה הסוגיה של עבודות שירות לאנשים עם מוגבלויות ובין היתר ציין, שם, כב' השופט א. רובינשטיין, בפסקה ז:

"... ונציין כי שמחנו על קיומו של יום עיון שעיקרו שילוב אנשים עם מוגבלות בעבודות שירות שנערך ביום 15.3.10, ממש שעה שנדונה הבקשה הנוכחית בבית משפט זה, אך לשונו ורוחו של החוק ברורות ומדברות בעדן, ובטוחנו שכך נוהג הממונה על עבודות שירות".

לטעמו של הסניגור בטיעונו בפנינו:

".... אנו נמצאים במצב שאותה מדינה לא מסוגלת לקיים סוג של הבטחה שלטונית שניתנה במרץ 2010. המדינה הבטיחה שהממונה על עבודות שירות יתאים עצמו כך שיוכל לקלוט אנשים עם מוגבלות...." (עמ' 11 לפרוט').

הסניגור ציין, שהוא אינו מתנגד לכך שהמשיב יופנה, פעם נוספת, לממונה, שכן המשיב יוכל לרצות את העונש על דרך של עבודת שירות שכן הוא מסוגל לשבת במשרד ולבצע עבודות משרדיות. מכל מקום חזר וביקש הסניגור שלא יוטל על המשיב עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריאח נוכח מצב בריאותו ונכותו של המשיב.

י"ט. ב"כ המדינה ציין, שאינו מתנגד לכך שהמשיב יופנה שנית לממונה על עבודות שירות.

ב"כ המדינה ציין כי במקרה שבפנינו אין מתקיימות נסיבות לקולא, כגון העדר עבר פלילי, או הודאה באשמה, ומה גם שהמשיב ביצע את העבירה נשוא הדיון כאן זמן קצר לאחר שנדחה ערעורו בגין הרשעתו בעבירות ציד.

ב"כ המדינה עתר לכך שעל המשיב יוטל עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, וזאת ככל שלא יופנה שנית לממונה על עבודות שירות.

כ. בהמשך, ונוכח הצעתנו, הודיע הסיניגור, כי המשיב מוכן לכך שיושת עליו קנס בסכום **נוסף** של 10,000 ₪ ובלבד (וזאת מעבר לעונש הקנס וחילוט ההתחייבות כפי שהוטלו על המשיב בבית משפט קמא) ובלבד שתשלום הקנס יחולק לתשלומים.

כ"א. ב"כ המדינה הודיענו, לאחר התייעצות, שהוא עומד על כך שיוטל על המשיב עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריא וכן דרש כי יופעל המאסר המותנה בן 4 החודשים התלוי ועומד כנגד המשיב, וזאת במיוחד נוכח עברו הפלילי המכביד מאד של המשיב בעבירות ציד, ומה גם שאת העבירה נשוא ההרשעה הנוכחית ביצע המשיב זמן קצר לאחר הרשעתו הקודמת שבגינה הוטל עליו עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים. לדעת ב"כ המדינה קנסות כספיים לא הרתיעו ואין בהם כדי להרתיע את המשיב.

כ"ב. בשם לב לפסק הדין בענין **פתחי חטיב** טען ב"כ המדינה, שיש לגזור גזירה שווה גם ביחס למקרה שבפנינו, ולהטיל על המשיב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא למרות מצבו הבריאותי, ומי שמבצע עבירות מן הסוג בהן הורשע המשיב אינו ראוי לכך שבית המשפט ינהג כלפיו בסלחנות.

כ"ג. המשיב עצמו (המתהלך עם שני קביים) טען בפנינו, כי יוכל לבצע עבודות קלות במסגרת עבודות שירות, והפנה לסכום ביקור שלו מיום 10.6.15 אצל רופא פסיכיאטר במסגרת קופת חולים.

עוד הוסיף המשיב שהוא אב ל-4 ילדים, הורה יחיד, שכן הוא גרוש, והילדים אינם מצויים עם אמם.

עוד הוסיף המשיב, שעקב התאונה משנת 2011 הוא "בקושי יכול לזוז" וממילא אין סיכוי, נוכח מצבו, שיוכל לחזור ולבצע את העבירה נשוא הדיון כאן (עמ' 13 סיפא לפרוט'), וכן הביע המשיב נכונות, כי יוטל עליו קנס בסך 10,000 ₪. סיניגורו של המשיב ציין שאת הקנס הנוכחי הוא יסיים לשלם באוגוסט 2015.

כ"ד. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום, הכרעת הדין, גזר הדין, הרשעותיו הקודמות של המשיב, נימוקי הערעור, טיעוניהם בעל פה של ב"כ הצדדים בפנינו בישיבות מיום 30.4.15 + 11.6.15, חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, המסמכים הרפואיים שהוגשו בפנינו, והפסיקה הרלוונטית מסקנתנו היא שיש לקבל חלקית את ערעור המדינה במובן זה שיוגדל הקנס הכספי שהוטל על המשיב על ידי בית משפט קמא.

כ"ה. נקדים ונדגיש, כי חומרת מעשיו של המשיב מדברת בעד עצמה. התנהלותו הנפסדת של המשיב בולטת מתוך עיון בהרשעותיו הקודמות המרובות בעבירות ציד, ובמיוחד נוכח העובדה ש-4 חודשי המאסר על תנאי שהוטלו על המשיב ביום 15.3.10 ב-ת.פ. 3457/08 בית משפט שלום נתניה, לא הרתיעו את המשיב מלחזור ולבצע את עבירות הציד ביום 21.10.10, שבגין הורשע.

כ"ו. על חומרת המעשים נאמרו דבריו הברורים של בית המשפט העליון מפי כב' השופט ס. גו'בראן, רע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל (מיום 27.1.13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיי אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויותיו. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

כ"ז. כך גם ציין בית המשפט העליון (מפי כב' השופט ח. מלצר), ב-רע"פ 7366/13 פתחי חטיב נגד מדינת ישראל, פסקה 9:

"למעלה מן הדרוש אציין, גם לגופו של עניין, שהפעלת המאסר המותנה וריצוי המאסר שהושת על המבקש, מאחורי סורג ובריח, כפועל יוצא מכך - התחייבו בנסיבות, וזאת לנוכח העובדה שבהרשעותיו הקודמות של המבקש ובעוונות שהוטלו עליו בעקבותיהן - לא היה די כדי להרתיעו מלהמשיך בפעילותו העבריינית כנגד חיות בר (דורבנים בפרט) והוא המשיך לעשות כן חרף מצבו הרפואי הנטען, למבקש ניתנו די והותר הזדמנויות לחזור למוטב ולשנות מדרכו, ואולם ללא הועיל".

(ההדגשה שלנו).

כ"ח. כידוע כל מקרה חייב להיבחן לפי הנסיבות האינדיווידואליות של ביצוע העבירה ושל מבצע העבירה.

בעוד שבענין פתחי חטיב הנ"ל ביצע הנאשם את עבירות הציד חרף מצבו הרפואי הלא פשוט, הרי במקרה

הספציפי שבפנינו ביצע, וחזר וביצע, המשיב את עבירות הציד בטרם נחבל בתאונת עבודה קשה שאירעה ביום 1.9.11 ולאחר תאונה זו לא שב לבצע עבירות אלה.

נזכיר, שאת העבירה נשוא הדיון כאן ביצע המשיב בערך שנה (ביום 21.10.10) בטרם נחבל בתאונת העבודה הקשה שאונתה לו.

כ"ט. נדגיש, שאלמלא פגיעתו הקשה מאד של המשיב בתאונת העבודה מיום 1.9.11, שחייבה אשפוז ממושך ובעטיה אף נקבעה למשיב על ידי המוסד לביטוח לאומי נכות צמיתה בשיעור של 88% ראוי היה, בשים לב לפסיקה הרלוונטית, ובמיוחד בשים לב להרשעותיו הקודמות של המשיב, והמאסר המותנה בן 4 החודשים, שהיה תלוי ועומד כנגדו מאז 15.3.10 (ולא הרתיעו), כי יושת על המשיב עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

ל. ואולם, לא נוכל להתעלם מנכותו הקשה מאד של המשיב שהתרחשה כשנה לאחר ביצוע העבירה נשוא הדיון, ובנקודה זו שונה המקרה שבפנינו לעומת המקרה של פתחי חטיב.

אף ב"כ המדינה (עו"ד גב' אלפורד) היתה מודעת לכך וציינה, בהגנותה, בדיון בפנינו מיום 30.4.15 (עמ' 6 לפרוט'), שלא תהא התנגדות כי יוטל על המשיב עונש מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות, ככל שאנו נמצא כי יש מקום לכך.

ל"א. לצערנו, הודיענו הממונה על עבודות שירות שאין המשיב מתאים לריצוי העונש על דרך עבודות שירות, וזאת נוכח מצבו הרפואי הקשה.

בית המשפט העליון מפי כב' השופט א. רובינשטיין, ציין ב- רע"פ 1/09 אסרף נגד מדינת ישראל (מיום 17.3.10), פסקה ז':

".... במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) ב"זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים", אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות ייאסר במקום שאחר לא ייאסר. ראו לעניין זה גם ע"פ 779/08 מוסלי נ' מדינת ישראל (לא פורסם), וכן אביעד הכהן "כאשר ימשש העיור באפילה", על העיורון ועל היחס לאנשים עם מוגבלות" פרשת השבוע, 264 (תשס"ו). ואכן, בתיקון מס' 102 הנזכר נחקק סעיף 51ב (ב) כך שבין אמות המידה לחוות דעת הממונה על עבודת שירות תיכלל גם (ס"ק (2)) "אפשרות השמתו או אי השמתו של הנאשם בעבודת שירות מתאימה למצבו הבריאותי ולמוגבלויותיו, אם ישנן...", ולעניין זה יכול הממונה להתבסס (ס"ק(2)(ו)) על חומר בנושא "מצבו הבריאותי של הנאשם ומוגבלויותיו, אם ישנן, לרבות חוות דעת מטעם גורם טיפולי לעניין זה".

ל"ב. הנסיבות הקונקרטיות בתיק זה שבפנינו מיוחדות מאד. דהיינו:

נכותו הקשה מאד של המשיב (88% לצמיתות לפי קביעת המוסד לביטוח לאומי) עקב תאונת העבודה מיום 1.9.11 שאירעה בערך כשנה **אחרי** ביצוע העבירה נשוא הדיון כאן.

בנוסף, ולמרות החלטתנו מיום 30.4.15, בה ביקשנו כי הממונה על עבודות שירות יקבע לגבי המשיב צורת העסקה שתתאים לנכותו ומגבלותיו, בשים לב לחוק שוויון ההזדמנויות לאנשים עם מוגבלויות, התשנ"ח-1998, הגיע הממונה על עבודות שירות למסקנה לפיה אין המשיב ניתן להשמה בעבודות שירות (חוות דעת מיום 8.6.15).

ל"ג. לפיכך, החלטנו במקרה ספציפי זה, ולמרות חומרת התנהלותו מפרת החוק של המשיב **שלא** להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא פרט לכך שבמקום **הקנס** בסך 10,000 ₪ שהטיל בית משפט קמא על המשיב בגזר דינו מיום 26.1.15, יבוא קנס בסכום של 22,000 ש"ח (עשרים ושניים אלף ₪) או 12 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-11 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 28.7.15, וכך הלאה ב-28 לכל חודש עד לפרעון המלא והסופי.

יש לנכות מן הסכום הנ"ל של הקנס כל סכום שהספיק המשיב לשלם על חשבון הקנס מאז ניתן גזר דינו של בית משפט השלום ועד היום.

ל"ד. למעט האמור לעיל אנו דוחים את ערעור המדינה, ולפיכך כל שאר חלקי גזר דינו של בית משפט קמא, דהיינו, חידוש המאסר המותנה בן 4 החודשים, חילוט ההתחייבות הכספית בסך 10,000 ₪, וכן חתימה על התחייבות בת 10,000 ₪, עומדים בעינם ללא כל שינוי.

יודגש, שעל הסניגור לפנות בהקדם למזכירות בית המשפט כדי לקבל את שוברי התשלום המתאימים בשים לב לשיעור הקנס כפי שנקבע בפסק דינו.

בהסכמת באי כח שני הצדדים **תמציא המזכירות את פסק הדין** אל:

ב"כ המדינה - עו"ד ניר פיינר.

הסניגור - עו"ד ש. בלומנפלד.

כמו כן תמציא המזכירות את העתק פסק דיננו למרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ה, 18 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

ר' בש, שופטת

ש' ברלינר, שופט
עמית

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]